

ارزیابی سودمندی کشت مخلوط سه‌گانه ذرت (*Zea mays L.*), لوبیاچیتی (*Cucurbita pepo L.*) و کدوی تخمه‌کاغذی (*Phaseolus vulgaris L.*)

پرستو مرادی^{۱*}، جعفر اصغری^۲، غلام‌رضا محسن‌آبادی^۳ و حبیب‌الله سمیع‌زاده^۴

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۱۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۷/۲۹)

چکیده

به منظور ارزیابی مخلوط سه‌گانه ذرت - لوبیاچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه پژوهشی دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه گیلان در سال ۱۳۹۱ اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل: تک کشتی‌های ذرت، لوبیاچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی با نسبت‌های ۱۰۰ و ۵۰ درصد تراکم نرمال، مخلوط‌های دوگانه ذرت - لوبیاچیتی و ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی به ترتیب با نسبت‌های (۱۰۰ + ۱۰۰) و (۵۰ + ۵۰) و سه‌گانه ذرت - لوبیاچیتی - کدوی تخمه‌کاغذی با نسبت‌های (۱۰۰ + ۱۰۰ + ۱۰۰) و (۷۵ + ۷۵ + ۵۰ + ۵۰) بود. نتایج آزمایش نشان داد که بیشترین وزن تر علوفه هر سه گیاه در مخلوط‌های سه‌گانه با تراکم بیشتر و کمترین آن در کشت خالص آنها با تراکم کمتر حاصل شد. وزن تر علوفه در مخلوط دوگانه ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی بیشتر از ذرت - لوبیاچیتی بود. براساس نتایج به دست آمده نسبت رقابت، ضریب رقابت نسبی و ضریب رقابت در مخلوط ذرت - لوبیاچیتی نشان‌دهنده غالیت ذرت و در مخلوط ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی بیانگر غالیت کدوی تخمه‌کاغذی بود. در مخلوط سه‌گانه، رقابت بین ذرت و کدوی تخمه‌کاغذی در حالت تعادل و موازن بود ولی هر دو بر لوبیاچیتی غالب بودند. نسبت برابری زمین در کلیه تراکم‌ها و مخلوط‌های دوگانه و سه‌گانه بیش از یک بود که بیشترین آن به ترتیب در سه کشتی، دو کشتی ذرت - لوبیاچیتی و سه‌پس ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی دیده شد که نشان‌دهنده سودمندی کشت مخلوط این گیاهان بود.

واژه‌های کلیدی: ضریب رقابت نسبی، غالیت، نسبت برابری زمین، وزن تر

۱، ۲، ۳ و ۴ به ترتیب دانشجوی دکتری، استاد، استادیار و دانشیار، گروه زراعت و اصلاح نبات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان

* مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: Parasto.moradi@yahoo.com

مقدمه

آب و مواد غذایی شوند. به عبارت دیگر تفاوت در ساختار گیاهی اجزا مخلوط به استفاده بهتر از منابع محیطی مکانی و زمانی منجر می‌شود (۱۹).

در بسیاری از آزمایش‌های کشت مخلوط، اجزای مخلوط را لگوم‌ها و گراس‌ها تشکیل می‌دهند و در اکثر موارد عملکرد کمی و کیفی آنها نسبت به تک‌کشتی برتری نشان داده است (۱۰ و ۱۱). نتایج مطالعات متعدد محققان حاکی از آن است که اگر غلات در مخلوط با لگوم‌ها کشت شوند، سودمندی مخلوط افزایش می‌یابد (۲۲ و ۲۸). به علاوه، استفاده از سیستم‌های کشت مخلوط به عنوان تأمین علوفه برخی از مشکلات برداشت مکانیزه در این روش را متنقی می‌کند، زیرا در کشت مخلوط زمانی که علوفه مدنظر باشد، برداشت اجزا به طور هم‌زمان انجام می‌شود.

در سیستم‌های کشت مخلوط ذرت، انتخاب مخلوط مناسب از انواع گیاهان و الگوی رشدی مطلوب اهمیت زیادی دارد (۳۱). این امر مستلزم ارزیابی صحیح اثرات متقابل رقابتی بین گونه‌های گیاهی در کشت‌های مخلوط، طرح‌های مناسب مزرعه‌ای و روش‌های مطلوب تجزیه و تحلیل داده‌ها می‌باشد (۸). روش‌های مربوط به طراحی و تجزیه و تحلیل نتایج آزمایشات کشت مخلوط بسته به توانایی آنها در مشخص کردن اثر تراکم و قابلیت تفکیک رقابت درون و برون گونه‌ای، متغیر و متفاوت هستند و انتخاب روش صحیح در ارزیابی این عوامل کلیدی در کشت مخلوط اهمیت شایان توجه‌ای در موقعيت کشت مخلوط دارد. بنابراین، آزمایشی با هدف تعیین یک سیستم کشت مخلوط مطلوب جهت دست‌یابی به اهداف بالا طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در مزرعه پژوهشی دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه گیلان با عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۱۲ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۴۹ درجه و ۳۹ دقیقه شرقی و ۲۹ متر بالاتر از سطح دریا، در سال ۱۳۹۱ انجام شد. بیشینه و کمینه

کشت مخلوط با افزایش تعداد گونه در واحد سطح به عنوان یک راه حل برای حفظ و افزایش تولید در کشاورزی شناخته می‌شود (۹). کشت مخلوط روشهای درجهت افزایش و پایداری عملکرد و استفاده بهتر از منابع محیطی می‌گردد (۵). به طور عمده کشت مخلوط به عنوان یک عملیات برای اقتصادی کردن استفاده از منابع رشدی، افزایش تولید و سودمندی در واحد سطح و زمان شناخته شده است (۸). از آنجا که این نظام شباهت بیشتری به نظام‌های طبیعی گیاهی دارد، لذا روابط و اصول اکولوژی نیز در آن اثرگذارتر از نظام‌های تک‌کشتی است (۱۵). شرط موفقیت در کشت مخلوط این است که گونه‌های موجود در مخلوط به شکل متفاوتی از منابع استفاده و به عبارت دیگر آشیان‌های بوم‌شناختی متفاوتی داشته باشند. در این حالت اجزای مخلوط به شکل واگرا رشد کرده، به طوری که این رشد واگرا موجب می‌شود گونه‌ها به شکل مکمل عمل کرده و حداقل استفاده از منابع محیطی را بنمایند. بنابراین در طراحی کشت مخلوط در نظام‌های پایدار، انتخاب گونه‌های گیاهی با خصوصیات مورفولوژی و فیزیولوژی متفاوت بسیار مؤثر خواهد بود (۱۶). کشت سه‌گانه ذرت، لوبيا و کدو در آمریکای مرکزی، جنوبی و کارایی استفاده از منابع را به حداقل می‌رساند زیرا که سایه‌انداز ذرت بالای این دو گیاه قرار می‌گیرد و نور رسیده به سطح سایه‌انداز را دریافت می‌کند؛ لوبيا از ساقه ذرت بالا می‌رود، کدو نیز روی زمین می‌خزد و نوری را که از سایه‌انداز بالایی عبور کرده جذب و روی زمین سایه‌اندازی می‌کند و به این ترتیب رقابت بین آنها به حداقل می‌رسد (۲۹). در اصطلاح اکولوژیکی نیز حداقل کردن همپوشانی آشیان‌ها در بین گونه‌های همراه رقابت را کاهش می‌دهد. بنابراین، عوامل مؤثر در رقابت به گونه‌ای باید کنترل و مدیریت شوند که سبب تداخل بیش از حد در آشیان اکولوژیک گونه‌های مجاور نشده و مانع از ورود دو گیاه در رقابت شدید برای جذب عوامل رشدی هم‌چون نور،

جدول ۱. تیمارهای کشت خالص و مخلوط ذرت، لوبیا چیتی و کدوی تخمه کاغذی

توضیحات	تراکم (گیاه در مترمربع)	فاصله روی ردیف (سانتی متر)	درصد	تیمارها
تک کشتی				
تراکم بیشتر	۳۰cm	۵۵۰۰۰	۱۰۰	ذرت (M_1)
تراکم بهینه	۴۵cm	۳۷۰۰۰	۷۵	ذرت (M_2)
تراکم کمتر	۶۰cm	۲۷۰۰۰	۵۰	ذرت (M_3)
تراکم بیشتر	۱۵cm	۱۱۱۰۰۰	۱۰۰	لوبیا چیتی (B_1)
تراکم بهینه	۲۰cm	۸۳۰۰۰	۷۵	لوبیا چیتی (B_2)
تراکم کمتر	۳۰cm	۵۵۰۰۰	۵۰	لوبیا چیتی (B_3)
تراکم بیشتر	۴۵cm	۳۷۰۰۰	۱۰۰	کدوی تخمه کاغذی (P_1)
تراکم بهینه	۶۰cm	۲۷۰۰۰	۷۵	کدوی تخمه کاغذی (P_2)
تراکم کمتر	۹۰cm	۱۸۰۰۰	۵۰	کدوی تخمه کاغذی (P_3)
دو کشتی				
-	۳۰cm + ۱۵cm	-	۱۰۰ + ۱۰۰	M_1+B_1
-	۴۵cm + ۲۰cm	-	۷۵ + ۷۵	M_2+B_2
-	۶۰cm + ۳۰cm	-	۵۰ + ۵۰	M_3+B_3
-	۳۰cm + ۴۵cm	-	۱۰۰ + ۱۰۰	M_1+P_1
-	۴۵cm + ۶۰cm	-	۷۵ + ۷۵	M_2+P_2
-	۶۰cm + ۹۰cm	-	۵۰ + ۵۰	M_3+P_3
سه کشتی				
-	۳۰cm + ۱۵cm + ۴۵cm	-	۱۰۰ + ۱۰۰ + ۱۰۰	$M_1+B_1+P_1$
-	۴۵cm + ۳۰cm + ۶۰cm	-	۷۵ + ۷۵ + ۷۵	$M_2+B_2+P_2$
-	۶۰cm + ۴۰cm + ۹۰cm	-	۵۰ + ۵۰ + ۵۰	$M_3+P_3+B_3$

آمد. هر کرت آزمایشی شامل شش ردیف به طول پنج متر با فاصله ۶۰ سانتی متر بین ردیف در تمامی تیمارها بود. کشت ذرت و لوبیا هم زمان و کدوی تخمه کاغذی سه روز بعد، به صورت دستی انجام شد. ذرت در داخل جویها و کدوی تخمه کاغذی و لوبیا چیتی (در تک کشتی و کشت مخلوط) روی پشتنه کشت شدند. میزان کودهای نیتروژن، فسفر و پتاسیم با در نظر گرفتن مقدار نیاز هر سه گیاه و براساس آزمون خاک تعیین و به زمین داده شد (جدول ۲). برای به دست آوردن عملکرد تر از مساحت 2×2 مترمربع برداشت انجام شد و بلا فاصله توزین شد. عملیات برداشت هر سه گیاه به طور هم زمان و در مرحله

دما در طول دوره آزمایشی $30/9$ و $22/4$ درجه سانتی گراد و بافت خاک مزرعه آزمایشی رسی لومی بود. این آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل: سه گیاه ذرت همیرید (*Phaseolus vulgaris* L. cv. AS66)، لوبیا چیتی (*Zea mays* L. cv. Cranberry)، فرم بوته رونده، رشد نامحدود و تیپ (۳) و کدوی تخمه کاغذی (*Cucurbita pepo* L. var. Styriaca) بود که با ترکیب های زیر کشت شد (جدول ۱).

قبل اجرای آزمایش عملیات آماده سازی زمین (شخم و دیسک) انجام شد و پس از آن زمین به صورت جوی و پشتنه در

جدول ۲. ویژگی‌های خاک مزرعه آزمایشی

pH	هدایت الکتریکی (dS m ⁻¹)	نیتروژن (mg kg ⁻¹)	فسفر (ppm)	پتاسیم (ppm)	ماده آلی (%)	بافت خاک
۵/۸	۰/۴۲	۰/۰۹	۲/۷	۱۰۸	۰/۶۸	رسی لومی

استفاده از فرمول زیر محاسبه می‌شود (۱۱):

$$K_a = \frac{Y_{ia} \times F_b}{(Y_{sa} - Y_{ia}) \times F_a} \quad (4)$$

$$K_b = \frac{Y_{ib} \times F_a}{(Y_{sb} - Y_{ib}) \times F_b} \quad (5)$$

$$K_c = \frac{Y_{ic} \times F_a}{(Y_{sc} - Y_{ic}) \times F_c} \quad (6)$$

K_a , K_b , K_c به ترتیب ضریب نسبی تراکم ذرت، لوبياچیتی و کدوی تخمه کاغذی است. در حالتی که ضریب نسبی تراکم برای هر گونه برابر واحد نباشد، گیاهی که ضریب آن بیشتر است گیاه غالب خواهد بود. اگر $K = 1$ باشد اثر رقابت درون گونه‌ای با بروون گونه‌ای برابر است و مخلوط سودمندی ندارد و در مخلوط حالت موازنی یا تعادل برقرار خواهد بود. با استفاده از این معیار، اگر $K > 1$ باشد، میزان سودمندی کشت مخلوط کمتر از کشت خالص است. اگر $K < 1$ باشد، کشت مخلوط سودمند خواهد بود.

: Competitive ratio

این شاخص، توانایی رقابت گونه‌های مختلف را مشخص می‌نماید (۳۳).

$$CR_{ab} = \frac{Y_{ia} / (Y_{sa} \times F_a)}{(Y_{ib} / (Y_{sb} \times F_b))} \quad (7)$$

$=$ عملکرد در کشت مخلوط، $=$ عملکرد در تک کشتی؛ $=$ زمین اشغال شده به ترتیب توسط ذرت، F_a ، F_b و F_c ، F_s و F_t لوبیاچیتی و کدوی تخمه کاغذی است.

نتایج و بحث

عملکرد علوفه تر در کشت خالص، دوگانه و سه‌گانه نتایج نشان داد، اثر سیستم‌های کشت بر عملکرد علوفه تر کل

خمیری ذرت انجام گرفت. کشت خالص و مخلوط توسط فرمول‌های ذیل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نسبت برابری زمین : Land equivalent ratio

یکی از معیارهای مهم برای ارزیابی سودمندی کشت مخلوط شاخص نسبت برابری زمین است. این نسبت بیان می‌کند که برای به دست آوردن محصولی معادل عملکرد حاصل از یک هکتار کشت مخلوط، چه مقدار زمین به صورت تک کشتی مورد نیاز است. برای تعیین این شاخص، عملکرد نسبی هر جزء محاسبه می‌شود و از مجموع آنها LER حاصل می‌شود (۳۲):

$$LER = (Y_{ia} / Y_{sa}) + (Y_{ib} / Y_{sb}) \quad (1)$$

عملکرد نسبی : Relative yield (۱۱)

$$RY(a,b) = (Y_i / Y_s) \quad (2)$$

غالیت : Aggressivity

بالاتر بودن شاخص غالیت نسبت به واحد ($A > 1$) به معنی غالیت یک گونه (گونه a). ($A = 1$) رقابت درون گونه‌ای با بروون گونه‌ای برابر است (عدم وجود غالیت). ($A < 1$) یعنی غالب بودن گونه دیگر (گونه b) (۲۱).

$$A_{ab} = \frac{Y_{ia}}{Y_{sa} \times F_a} - \frac{Y_{ic}}{Y_{sb} \times F_b} \quad (3)$$

ضریب ازدحام نسبی : Relative crowding coefficient

این شاخص برای بیان غالیت نسبی یک گونه بر گونه‌های دیگر در کشت مخلوط، به کار برده می‌شود. این ضریب، مشخص کننده توان رقابتی گیاهان است که به صورت مخلوط کشت شده‌اند و با

کمتر مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی برتر بود که بیانگر نقش مؤثر تراکم و نوع گونه گیاهی بر عملکرد کشت‌های مخلوط بود. آینه‌بند و بهروز (۶) عنوان کردند که میزان تولید علوفه در مخلوط ذرت - تاج خروس ۱۰٪ بیشتر از مخلوط ذرت - ماش بود. لامعی هروانی (۱۷) در مقایسه تیمارهای کشت مخلوط خلر با جو و تریتیکاله در نسبت‌های مشابه بیان کردند که میانگین عملکرد وزن خشک در کشت مخلوط خلر با جو بیشتر از کشت مخلوط خلر با تریتیکاله در نسبت‌های مشابه بود. مقایسه نتایج حاصل از این تحقیق با مطالعات مشابهی که در این زمینه با استفاده از گونه‌ها و واریته‌های مختلف غلات انجام شده بود، بیانگر این نکته است که ویژگی‌های زراعی واریته‌های مختلف، نسبت‌های کشت و رقابت بین اجزا مخلوط، بر عملکرد علوفه تولیدی تأثیر می‌گذارد که این امر در پژوهش حاضر قابل مشاهده بود (۵ و ۱۷).

عملکرد نسبی در کشت دوگانه و سه‌گانه

نتایج تجزیه واریانس آزمایش نشان داد که سیستم‌های کشت اثر معنی‌داری بر عملکرد نسبی داشتند (جدول ۴). با کاهش تراکم در کشت‌های دوگانه و سه‌گانه عملکرد نسبی ذرت و کدوی تخمه کاغذی افزایش و لوپیا چیتی کاهش یافت (جدول ۵). عملکرد نسبی ذرت در مخلوط دوگانه با لوپیا چیتی بیشتر از مخلوط با کدوی تخمه کاغذی بود (جدول ۵). میزان عملکرد نسبی ذرت در کشت دوگانه ذرت - کدوی تخمه کاغذی مشابه کشت سه‌گانه ذرت - لوپیا چیتی - کدوی تخمه کاغذی وجود بود و تنها در تراکم‌های کمتر بین آنها اختلاف محسوسی وجود داشت (۰/۹۳ در M3/P3 و ۰/۸ در M3/B3/P3); اما از مخلوط ذرت - لوپیا چیتی کمتر بود. در مخلوط سه‌گانه عملکرد نسبی ذرت و کدوی تخمه کاغذی مشابه و بیشتر از لوپیا چیتی بود. به طور کلی، بالاترین عملکرد نسبی متعلق به ذرت در مخلوط دوگانه با لوپیا چیتی و کمترین آن مربوط به لوپیا چیتی در مخلوط سه‌گانه بود (جدول ۵).

عملکرد نسبی هم تحت تأثیر تراکم و گونه گیاهی موجود

معنی‌دار بود (جدول ۳). مخلوط‌های سه‌گانه نسبت به دوگانه و تک‌کشتی عملکرد علوفه تر کل بالاتری تولید کردند که در تراکم‌های بیشتر P1 و M2/B2/P2 M1/B1/P1 این افزایش محسوس‌تر بود (جدول ۳). در تک کشت‌های بالاترین میزان عملکرد علوفه تر مربوط به ذرت بود و به تدریج با کاهش در تراکم عملکرد آن کاهش یافت. عملکرد علوفه تر (مجموع دو گیاه) در مخلوط‌های دوگانه در کلیه تراکم‌ها نسبت به تک‌کشتی آنها افزایش نشان داد (جدول ۳). عملکرد علوفه تر کل هر دو گیاه در مخلوط‌های دوگانه متفاوت بود. در تراکم‌های بالا بین مخلوط دوگانه ذرت - لوپیا چیتی M1/B1 نسبت به ذرت - کدوی تخمه کاغذی M1/P1 تفاوتی مشاهده نشد. اما با کاهش تراکم، عملکرد علوفه تر کل در M3/B3 و (M3/P3) ذرت - لوپیا چیتی نسبت به ذرت - کدوی تخمه کاغذی کاهش یافت. عملکرد علوفه تر لوپیا چیتی و کدوی تخمه کاغذی در مخلوط با ذرت نسبت به کشت خالص آنها کاهش پیدا کرد و کمترین میزان هر یک در کشت سه‌گانه مشاهده شد. هم‌چنین بیشترین عملکرد علوفه تر لوپیا چیتی در تراکم بالای این گیاه در تک کشتی به دست آمد و به تدریج با کاهش تراکم کاهش یافت (جدول ۳).

بیشتر بودن عملکرد علوفه تر در مخلوط سه‌گانه نشان‌دهنده بهره‌برداری مطلوب‌تر از شرایط و عوامل محیطی در تولید عملکرد در این سیستم کشت است. انصار و همکاران (۴) گزارش کردند که کشت مخلوط غلات، عملکرد علوفه بیشتر و با کیفیت بهتری نسبت به کشت خالص آنها تولید می‌کند. آگنگنه و همکارانش (۱) در بررسی کشت مخلوط جو و باقالا گزارش کردند که کشت مخلوط این دو گیاه از عملکرد علوفه بیشتری نسبت به کشت خالص برخوردار است و دلیل این امر را ناشی از استفاده مکمل از مواد مغذی و منابع آب به وسیله اجزاء کشت مخلوط و نیاز به ورودی‌های خارجی کمتر دانستند. در مخلوط دوگانه و در تراکم بیشتر، مخلوط ذرت - لوپیا چیتی عملکرد علوفه تر بالاتری را در مقایسه با مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی تولید کرد، در حالی که در تراکم بهینه و

جدول ۳. عملکرد علوفه تر ذرت، لوپیاچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی در کشت‌های خالص و مخلوط دوگانه و سه‌گانه

تیمارها	ذرت	لوپیاچیتی	کدوی تخمه‌کاغذی	کل
M1	۳۹۷۰۰		-	۳۹۷۰۰ ^{ac}
M2	۳۳۷۷۰		-	۳۳۷۷۰ ^d
M3	۱۹۷۰۰		-	۱۹۷۰۰ ^e
B1	-	۴۵۰۰	-	۴۵۰۰ ^f
B2	-	۳۵۲۰	-	۳۵۲۰ ^f
B3	-	۳۲۰۰	-	۳۲۰۰ ^f
P1	-	-	۲۱۵۶۰	۲۱۵۶۰ ^e
P2	-	-	۲۳۱۸۰	۲۳۱۸۰ ^e
P3	-	-	۱۹۷۰۰	۱۹۷۰۰ ^e
M1/B1	۳۵۹۰۰	۳۷۰۰	-	۳۹۶۰۰ ^{ac}
M2/B2	۳۱۳۰۰	۲۶۵۰	-	۳۳۹۵۰ ^{cd}
M3/B3	۱۹۶۰۰	۲۳۰۰	-	۲۱۹۵۰ ^e
M1/P1	۲۵۶۰۰	-	۱۵۶۵۰	۴۱۲۵۰ ^{ab}
M2/P2	۲۰۲۹۰	-	۱۷۱۸۰	۳۷۴۷۰ ^{cd}
M3/P3	۱۸۸۱۰	-	۱۶۲۱۰	۳۵۰۲۰ ^{cd}
M1/B1/P1	۲۶۹۰۰	۲۴۰۰	۱۴۹۰۰	۴۴۲۰۰ ^a
M2/B2/P2	۲۰۹۵۰	۱۹۵۰	۱۶۳۴۰	۳۹۲۴۰ ^{bd}
M3/B3/P3	۱۷۸۰۰	۱۷۰۰	۱۵۳۱۰	۳۴۸۴۰ ^{cd}

M1، M2 و M3: ذرت با فاصله روی ردیف ۴۵، ۳۰ و ۶۰ سانتی‌متر؛ B1، B2 و B3: لوپیاچیتی با فاصله روی ردیف ۱۵، ۲۰ و ۲۵ سانتی‌متر؛ P1، P2 و P3: کدوی تخمه‌کاغذی با فاصله روی ردیف ۴۵، ۶۰ و ۹۰ سانتی‌متر. حروف متفاوت نشانه اختلاف معنی‌دار بین تیمارهای آزمایشی است.

جدول ۴. تجزیه واریانس عملکرد علوفه تر، عملکرد نسبی و نسبت برابری زمین در مخلوط سه‌گانه ذرت، لوپیاچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی

منابع تغیرات	درجه آزادی	عملکرد علوفه تر	عملکرد نسبی	نسبت برابری زمین	Ler
تکرار	۲	۱۷۱۶۶۷**	۰/۰۰۴**	۰/۰۰۰۸*	۰/۰۲**
تیمار	۱۷	۵۴۸۱۳۷**	۰/۰۵**	۰/۰۶۶**	۰/۱۸**
خطا	۳۴	۹۵۰۳۵	۰/۰۰۲	۰/۰۰۳	۰/۰۰۸
کل	۵۳	۸۲۴۸۳۹	۰/۰۵۶	۰/۰۱۰۴	۰/۲۰۸
ضریب تغیرات (%)	-	۶/۴۷	۱/۵۳	۲/۶۳	۱/۵۳

* و ** بهتر ترتیب معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ ns غیر معنی‌دار

LER: عملکرد نسبی، RYc: نسبت برابری زمین؛ a، b و c: بهتر ترتیب ذرت، لوپیاچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی

دانست.

عملکرد نسبی هم تحت تأثیر تراکم قرار گرفت (جدول ۵) و با کاهش در تراکم عملکرد نسبی ذرت و کدوی تخمه کاغذی در مخلوط‌های دو گانه و سه گانه افزایش یافت که فاصله بیشتر بین گیاهان باعث کاهش رقابت درون‌گونه‌ای شده و امکان استفاده از عوامل محیطی را به دلیل بیشتر شدن فضای رشدی بهبود داده است. احمدی و همکاران (۲) بیان کردند که با افزایش در تراکم ماشک در مخلوط با جو، عملکرد نسبی از ۹۷ درصد به ۸۱ درصد کاهش یافت که با نتایج این تحقیق موافق بود.

نسبت برابری زمین LER

نسبت برابری زمین تحت تأثیر معنی‌دار سیستم‌های کشت قرار گرفت (جدول ۴). نسبت برابری زمین در میان تمامی تیمارهای مخلوط در سیستم‌های کشت دو گانه و سه گانه بیشتر از یک و در مخلوط‌های سه گانه بیشتر از مخلوط‌های دو گانه ذرت - لوبیاچیتی و ذرت - کدوی تخمه کاغذی بود. نسبت برابری زمین در مخلوط دو گانه ذرت - لوبیاچیتی بیشتر از ذرت - کدوی تخمه کاغذی بود (جدول ۵). با کاهش تراکم هر سه گیاه در کلیه مخلوط‌ها نسبت برابری زمین به تدریج افزایش یافت و در مخلوط‌های سه گانه ($M3/B3/P3$, $LER = 2/1$) به حداقل خود رسید. در بین کشت‌های دو گانه، نسبت برابری زمین در تراکم‌های بیشتر و بهینه در مخلوط ذرت - لوبیاچیتی بالاتر از مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی ($1/62$ و $1/59$ به ترتیب در $M1/B1$ و $M2/B2$ و $1/41$ و $1/43$ در $M1/P1$ و $M2/P2$) بود؛ اما در تراکم‌های کمتر، مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی برتری بیشتری داشت (جدول ۵).

نسبت برابری زمین در مخلوط‌های دو گانه و سه گانه متفاوت بود. تمامی مخلوط‌ها نسبت برابری بیش از یک را نشان دادند که حاکی از مزیت کشت مخلوط در کلیه سیستم‌های کشت و تراکم‌های است. نسبت برابری زمین در مخلوط دو گانه ذرت - لوبیاچیتی حدود ۲۰ درصد بیشتر از

در مخلوط قرار داشت. عملکرد نسبی ذرت در مخلوط دو گانه با لوپیاچیتی بیشتر از مخلوط با کدوی تخمه کاغذی بود که می‌تواند به دلیل افزایش در وزن تر ذرت در مخلوط با لوپیاچیتی نسبت به کدوی تخمه کاغذی به علت غالبیت و رشد بیشتر ذرت باشد (جدول ۳؛ جدول ۵). اما در مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی، عملکرد نسبی ذرت (RYa) از کدوی تخمه کاغذی کمتر بود. همان‌طور که در بالا اشاره شد به دلیل غلبه کدوی تخمه کاغذی بر ذرت بود که باعث ایجاد رقابت بروん‌گونه‌ای در ذرت شده و عملکرد نسبی آنرا تحت تأثیر قرار داده است که کاهش در وزن تر ذرت در مخلوط با کدوی تخمه کاغذی نسبت به کشت خالص مؤید این امر است. عملکرد نسبی ذرت و کدوی تخمه کاغذی در مخلوط‌های سه گانه بهم نزدیک بود و مشابه مخلوط دو گانه این گیاهان بود. اما در لوپیاچیتی (RYb) عملکرد نسبی کاهش محسوسی نشان داد که به دلیل عملکرد کمتر این گیاه به علت رقابت برون‌گونه‌ای بیشتر در مخلوط سه گانه در مقایسه با کشت خالص بود (جدول ۳) که ضریب ازدحام نسبی پایین در لوپیاچیتی (نسبت به ذرت و کدوی تخمه کاغذی) در این مخلوط، تأییدی بر این امر بود. مخلوط دو گانه لوپیاچیتی باعث کاهش وزن تر لوبیاچیتی به میزان $23/2$ درصد و مخلوط سه گانه آن در حدود ۴۸ درصد شد که کاهشی حدود ۲۵ درصد را در کشت‌های سه گانه نسبت به دو گانه نشان داد. کاهش در عملکرد لوبیاچیتی در مخلوط با ذرت و کدوی تخمه کاغذی می‌تواند به خصوصیات تهاجمی و سرعت رشد بالاتر این دو گیاه نسبت به لوپیاچیتی در مخلوط‌های سه گانه باشد که همین امر سبب کاهش بیشتر در عملکرد لوبیاچیتی شده است. رستمی و همکاران (۳۰) عنوان کردند که بیشترین میزان عملکرد بیولوژیکی لوپیا در تیمار کشت خالص، به ترتیب با $5/3$ تن در هکتار و کمترین آن در کشت مخلوط با ذرت به میزان $2/7$ تن در هکتار مشاهده شد. اجبی (۱۲) کاهش عملکرد سویا در مخلوط را به دلیل رقابت بین گونه‌ای اجزای مخلوط برای منابع رشدی (نور، آب و مواد غذایی ...) و اثرات مهار کننده سورگوم

جدول ۵. اثر تیمارهای مختلف کشت مخلوط بر برخی از شاخص‌ها در سیستم کشت‌های کشت دوگانه و سه‌گانه

تیمارها	RYa	RYb	RYc	LER	A	RCC			CR
						Ka	Kb	Kc	
M1-B1	۰/۸۰	۰/۷۹	–	۱/۰۹	۰/۰۴	۴/۰۸	۴/۰۲	–	۱/۰۱
M2-B2	۰/۹۲	۰/۷۵	–	۱/۶۷	۰/۱۸	۵/۳۱	۳/۰۴	–	۱/۱۱
M3-B3	۰/۹۴	۰/۷۱	–	۱/۶۵	۰/۴۷	۱۹/۷۳	۲/۰۵	–	۱/۳۲
M1-P1	۰/۶۷	–	۰/۷۲	۱/۳۹	-۰/۰۶	۲/۲۸	–	۲/۶۴	۰/۹۵
M2-P2	۰/۶۱	–	۰/۷۶	۱/۳۷	-۰/۱۴	۲/۰۵	–	۲/۸۶	۰/۹
M3-P3	۰/۹۳	–	۰/۸۲	۱/۷۵	۰/۲۲	۱۴/۲۷	–	۴/۶۴	۱/۱۳
M1-B1-P1	۰/۶۷	۰/۵۳	۰/۶۹	۱/۸۹	–	۴/۲	۲/۲۸	۴/۴۷	–
M2-B2-P2	۰/۶۶	۰/۵۵	۰/۷	۱/۹۱	–	۴/۰۲	۲/۴۸	۴/۷۷	–
M3-B3-P3	۰/۸۷	۰/۵۳	۰/۷۷	۲/۱	–	۸/۱	۲/۲۶	۷/۰۳	–

عملکرد نسبی، A: نسبت برابری زمین، RCC: غالبیت، CR: ازدحام نسبی و b: رقابت نسبی. a، c: به ترتیب ذرت، لوپیاچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی، M1، M2 و M3: ذرت با فاصله روی ردیف ۴۵، ۳۰ و ۶۰ سانتی‌متر؛ B1، B2 و B3: لوپیاچیتی با فاصله روی ردیف ۱۵، ۲۰ و ۲۵ سانتی‌متر؛ P1، P2 و P3: کدوی تخمه‌کاغذی با فاصله روی ردیف ۴۵، ۶۰ و ۹۰ سانتی‌متر.

سایر تیمارها کمتر بود که به دلیل کاهش در عملکرد نسبی ذرت (به دلیل غالبیت کدوی تخمه‌کاغذی) بود. بیشترین نسبت برابری زمین در کشت‌های سه‌گانه مشاهده شده که دو تراکم بیشتر و بهینه مشابه یکدیگر بود و در تراکم کمتر به حداقل ۲/۱ رسید. افزایش بیش از ۹۰ درصدی عملکرد در مخلوط‌های سه‌گانه، بیانگر مزیت سیستم‌های کشت سه‌گانه بر دوگانه و تک‌کشتی بود. نخزرن مقدم و همکاران (۲۴) در کشت مخلوط ذرت و ماش سبز گزارش کردند که بیشترین میزان نسبت برابری زمین در مخلوط افزایشی ۱۰۰ درصد ذرت + ۵۰ درصد ماش با میزان ۱/۴۳ مشاهده شد. در کشت مخلوط گندم و نخود در دو فاصله کاشت (۲۰ و ۳۰ سانتی‌متر) فاصله کاشت ۳۰ سانتی‌متر تولید کل و کارایی استفاده از زمین در سیستم‌های کشت مخلوط بالاتر از تک‌کشتی بود (۷). افزایش در کارایی استفاده از زمین در کشت مخلوط ذرت و لوپیای چشم بلبلی با وجود غالبیت ذرت در تمامی نسبت‌های مخلوط و الگوهای کاشت به وسیله تاکیم (۳۱) گزارش شد. اینی (۲۶) عنوان کرد که بیوماس سورکوم و لوپیا در تک‌کشتی بیشتر از بیوماس این گیاهان در مخلوط آنها بود، اما نسبت برابری زمین بیش از یک نشان‌دهنده

ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی (در تراکم‌های بیشتر و بهینه) بود که به دلیل عملکرد بالای هر دو گیاه ذرت و لوپیاچیتی بود (جدول ۳ و جدول ۵). عملکرد وزن تر علوفه کل (ذرت + لوپیاچیتی) در مخلوط ذرت - لوپیاچیتی ۵۹ - ۶۶ درصد نسبت به کشت خالص بیشتر بود که نشان‌دهنده برتری و مزیت کشت مخلوط در این سیستم‌های کشت است. تثییت بیولوژیک نیتروژن توسط ریشه‌های لوپیا می‌تواند یکی از عوامل مؤثر در افزایش کارایی کشت مخلوط این گیاهان به شمار می‌رود. به طوری که می‌توان گفت گیاه لوپیا در کشت مخلوط از نیتروژن اتمسفر و گیاه ذرت از نیتروژن موجود در خاک استفاده نموده و به این ترتیب از نظر جذب مواد غذایی به عنوان مکمل یکدیگر عمل نموده‌اند. مظاهری (۲۰) در مطالعات خود بیان نمود اگرچه در مخلوط ذرت و لوپیا نسبت برابری زمین بیش از واحد بود، ولی هنگامی که از غده‌های تثییت نیتروژن در لوپیا جلوگیری به عمل آمد هر دو گیاه برای جذب نیتروژن با یکدیگر رقابت کرده و مقدار نسبت برابری زمین از یک کمتر گردید. نسبت برابری زمین در مخلوط ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی در تراکم‌های بیشتر و بهینه (M1/P1) و (M2/P2) در مقایسه با

در مخلوط ذرت - لوبياچيتی، بيشتر بودن ضريب ازدحام نسبی ذرت از لوبياچيتی ($Ka > Kb$), نسبت رقابت بيش از يك > 1 و غالبيت مثبت (A)، حاکى از توانايي رقابتى بالاي ذرت و غالبيت آن در مخلوط با لوبياچيتی بود. اين امر با توجه به اين که کانوپي ذرت دارای حجم و ارتفاع بيشتری در مقایسه با کانوپي لوبيا می باشد (۳۰) و می تواند رقيب قوى ترى در جذب نور و سایر منابع برای لوبيا بهشمار رود، قابل توجيه است. در همين رابطه، ناچيگرا و همكاران (۲۳) گزارش كردند گياهانى که همراه با ذرت در مخلوط قرار می گيرند، توان رقابت برای نور و ديگر منابع مصرفی را ندارند و عملكرد ذرت تابع تراكم و ساختار کانوپي خودش می باشد. پيرزاد و همكاران (۲۷) در بررسی اثر رقابت سویا و ذرت در کشت مخلوط بيان داشتند که رقابت درون گونه ای در ذرت بيشتر از رقابت بروون گونه ای است، به طوری که اثر يك بوته ذرت روی عکس عملكرد آن معادل اثری است 4 بوته سویا روی عکس عملكرد اقتصادي ذرت دارد.

در اين مطالعه در مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی، چنین روندی مشاهده نشد. ضريب ازدحام نسبی ذرت از کدوی تخمه کاغذی ($Ka < Kb$) كمتر بود (جدول ۵). به علاوه، نسبت رقابت كمتر از يك ($0/95 = 0/9$) و غالبيت ($14/0 = 0/06$) منفي نشان دهنده غلبه کدوی تخمه کاغذی بر ذرت در مخلوط دو گانه آنها بود. کدو به دليل داشتن مورفولوژي متفاوت، داشتن برگ های بسيار بزرگ و پهن و هم چنین سистем ريشه ای عميق (۱۴ و ۲۵) نسبت به ذرت می تواند ريشه خود را در طبقات مختلف خاک پراكنده کند و در مجتمع آب و مواد غذائي بيشتری را از يك حجم معين از خاک جذب کند و از عوامل محطي استفاده بهتری كرده و در رقابت با ذرت موفق تر عمل کند. نتایج به دست آمده از اين آزمایش، نقش متفاوت گونه ها و رقابت پذيری آنها در مخلوط نشان می دهد که برخی از محققين در مطالعات خود به آن اشاره كرده اند (۶ و ۱۸). اکرام و همكاران (۱۳) نيز به نقش متفاوت گونه ها در مخلوط اشاره كرده و اظهار داشتند که در مخلوط دو گانه جو با لوپن و

مزيت کشت مخلوط، کارايي استفاده بهتر از زمين و افزایش پايداري توليد نسبت به کشت خالص است.

نسبت رقابت، غالبيت و ضريب ازدحام نسبی

سيستم های مختلف کشت اثر معنی داری بر غالبيت، نسبت رقابت و ضريب ازدحام نسبی داشتند (جدول ۴). در مخلوط ذرت - لوبياچيتی در كليه تراكم ها نسبت رقابت بيش از يك و غالبيت مثبت، نشان دهنده غلبه ذرت بر لوبيا بود. در اين مخلوط، افزایش در تراكم لوبياچيتی تا حدی غالبيت ذرت را کاهش داد و نسبت رقابت به يك نزديک شد، بنابراین می توان گفت در تراكم های بالا بين ذرت و لوبياچيتی حالت موازنه و تعادل برقرار شد. در مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی روند برعكس مخلوط ذرت - لوبياچيتی بود. در تراكم بيشتر و بهينه (M1/P1, M2/P2) غالبيت منفي و نسبت رقابت كمتر از يك بود و همين امر نشان دهنده رقابت بيشتر و غلبه کدوی تخمه کاغذی بر ذرت بود اما در تراكم كمتر مخلوط ذرت و کدوی تخمه کاغذی نسبت رقابت (۱/۱۳) بود که مؤيد برتری و غالبيت ذرت در اين تراكم بود (جدول ۵). ذرت در مخلوط با لوبياچيتی نسبت به مخلوط با کدوی تخمه کاغذی ضريب ازدحام نسبی بالاتر را به خود اختصاص داد. تفاوت بين ضريب ازدحام نسبی در مخلوط ذرت - لوبياچيتی در تراكم های بالاتر هر دو گياب كمتر بود که $4/08$ و $5/31$ به ترتيب در M1/B1 و M2/B2 بودند، اما با کاهش در تراكم هر دو گياب (M3/B3) اين ضريب $19/73$ افزایش زیادي نشان داد (جدول ۵). ضريب ازدحام نسبی در تراكم های بيشتر و بهينه در مخلوط ذرت - کدوی تخمه کاغذی به طور نامحسوسی بيشتر بود. با کاهش در تراكم کدوی تخمه کاغذی و ذرت، ضريب رقابت نسبی در ذرت افزایش يافت و در M3/P3 به $8/1$ رسيد. در مخلوط های سه گانه ضريب رقابت نسبی ذرت و کدوی تخمه کاغذی مشابه بود، اما در لوبيا چيتی كمتر بود. اين امر حاکى از تعادل در رقابت بين ذرت و کدوی تخمه کاغذی و غالبيت هر دوی آنها بر لوبياچيتی بود (جدول ۵).

بارزتر خواهد بود. آینه‌بند و بهروز (۶) گزارش کردند که نسبت رقابت و ضریب رقابت نسبی تحت تأثیر نسبت بین اجزا قرار گرفتند و به عبارتی می‌توان گفت رقابت درون و برون‌گونه‌ای با تغییر در نسبت گیاهان تغییر می‌کند. این امر بیان کننده نقش تراکم و پتانسیل ژنتیکی گونه‌ها در ایجاد یک مخلوط مناسب است که با نتایج آزمایش حاضر هم خوانی داشت.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج حاصل از این آزمایش، نسبت برابری زمین در مخلوط‌های دوگانه ذرت - لوبياچیتی و ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی بیشتر از واحد بود. به علاوه، مخلوط دوگانه ذرت - لوبياچیتی در مقایسه با ذرت - کدوی تخمه‌کاغذی در تراکم بیشتر برتری نشان داد که این برتری در شاخص‌های نسبت رقابت، غالیت، ضریب ازدحام نسبی و نسبت برابری زمین دیده می‌شود. مخلوط سه‌گانه ذرت، لوبياچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی نیز نسبت به کشت خالص و مخلوط دوگانه این گیاهان سودمندی داشت که این برتری در شاخص نسبت برابری زمین، ضریب ازدحام نسبی و دیگر شاخص‌های ارزیابی مخلوط مورد مطالعه قابل مشاهده است. بنابراین می‌توان گفت که افزایش واضح در کارائی استفاده از منابع رخ داده است که می‌تواند به دلیل تفاوت در ویژگی‌های مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی این گیاهان (باریک برگ بودن ذرت و پهن برگ بودن لوبياچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی، رشد ایستاده ذرت و رونده و خزنده لوبياچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی، سیستم ریشه سطحی ذرت و عمیق کدوی تخمه‌کاغذی، C4 بودن ذرت و C3 بودن لوبياچیتی و کدوی تخمه‌کاغذی) باشد که با ایجاد حالت مکملی در تولید، کارائی استفاده از نور، آب و مواد غذایی را افزایش داده است.

نخود، نسبت برابری زمین، نسبت رقابت، ضریب رقابت نسبی و ضریب رقابت نشان داد که جو قدرت رقابت قوی‌تری نسبت به لگوم‌ها داشت و بر هر دو لگوم غالب بود، در بین لگوم‌ها نیز لوپن رقابت کننده بهتری نسبت به نخود بود. آرلاسکینی و همکاران (۵) در بررسی مخلوط دوگانه غلات بهاره (تریتیکاله، گندم، جو و یولاف) با نخود اظهار داشتند که غلات به دلیل داشتن ضریب رقابت و نسبت رقابت بالاتر بر نخود غالب بودند؛ غالیت در بین غلات متفاوت بود و بیشترین قدرت رقابت و فرونشانی مربوط به یولاف بود که با بالارفتن تراکم بیشتر شد.

مقایسه ضریب ازدحام نسبی در کشت‌های سه‌گانه نشان داد که قدرت رقابت در ذرت و کدوی تخمه‌کاغذی مشابه و بیشتر از لوبياچیتی بود. به عبارتی در مخلوط سه‌گانه، ذرت و کدوی تخمه‌کاغذی دارای قدرت رقابتی برابر بودند و حالت موازن و تعادل بین آنها وجود داشت و هیچ کدام بر دیگری غالیت نداشتند، اما هر دو بر لوبياچیتی غالب بودند که کاهش در عملکرد نسبی لوبياچیتی هم می‌تواند گواهی بر این امر باشد. در تراکم‌های بالای لوبياچیتی و ذرت در مخلوط دوگانه، نسبت رقابت ($CR = 1/01$) نزدیک به یک، ضریب ازدحام نسبی مشابه ($Ka = 4/02$ و $Kb = 4/08$) و غالیت ($A = 0/04$) مثبت و نزدیک به صفر نشان‌دهنده موازن و تعادل در رقابت بین این دو گیاه در تراکم بالا بود. بنابراین می‌توان گفت هر دو گیاه به نسبت یکسان از منابع محیطی بهره‌مند شده و رقابت برون‌گونه‌ای و درون‌گونه‌ای در آنها برابر است. اما با کاهش در تراکم ضریب ازدحام نسبی ذرت، رقابت نسبی و غالیت افزایش یافت که حاکی از غالیت ذرت بر لوبياچیتی در تراکم‌های کمتر است. کمتر بودن غالیت ذرت در تراکم‌های بالا به دلیل بیشتر بودن رقابت درون‌گونه‌ای نسبت به رقابت برون‌گونه‌ای است و کم بودن این ضریب در تراکم‌های کمتر ممکن است به واسطه فاصله زیاد بین این گیاهان و کاهش در رقابت درون‌گونه‌ای باشد که در این حالت غالیت گونه‌ها

منابع مورد استفاده

1. Agegnnehu, G., A. Ghizaw and W. Sinebo. 2006. Yield performance and land use efficiency of barley and faba bean mixed cropping in Ethiopian highlands. *European Journal of Agronomy* 25: 202-207.
2. Ahmadi, A., A. Dabbagh Mohammadi Nasab, S. Zehtab Salmasi, R. Amini and H. Janmohammadi. 2010. Evaluation of yield and advantage indices in barley and vetch intercropping. *Agricultural Science and Sustainable Production* 20(2):77-87. (In Farsi)
3. Alhaji, I. H. 2008. Yield performance of some cowpea varieties under sole and intercropping with maize at Bauchi, Nigeria. *African Research Review* 3: 278-291.
4. Ansar, M., Z. I. Ahmed, M. A. Malik, M. Nadeem, A. Majeed and B. A. Rischkowsky. 2010. Forage yield and quality potential of winter cereal-vetch mixtures under rainfed conditions. *Journal of Food, Agriculture and Environment* 22 (1): 25 – 36.
5. Arlauskiene, A., S. Maiksteniene, L. Sarunaite, Z. Kadziuliene, I. Deveikyte, V. Zekaite and R. Cesnuleviciene. 2011. Competitiveness and productivity of organically grown pea and spring cereal intercrops. *Journal of Agriculture* 98(4): 339-348.
6. Ayneband, A. and M. Behrooz. 2011. Evalution of cereal-legume and cereal-pseudocereal intercropping systems through forage productivity and competition ability. *American-Eurasian Journal of Agriculture and Environmental Science* 10(4): 675-683.
7. Banik, P., A. Midya, B. K. Sarkar and S. S. Ghose. 2006. Wheat and chickpea interaction systems in additive series experiment: Advantages and weed smothering. *European Journal of Agronomy* 24: 325-332.
8. Beheshti, A. R. and R. Soltanian. 2012. Assessment of the inter-and intra-specific competition of sorghum-bean intercropping using reciprocal yield approach. *Seed and Plant Improvement Journal* 28 (1):1-17. (In Farsi)
9. Brummer, E. C. 1998. Diversity, stability, and sustainable American agriculture. *Agronomy Journal* 90: 1-2.
10. Dapaah, H. K., J. N. Asafu-Agyei, S. A. Ennin and C. Y. Yamoah. 2003. Yield stability of cassava, maize, soybean and cowpea intercrops. *Agricultural Science* 140: 73–82.
11. De Wit, C. T and J. P. Van den Bergh. 1965. Competition between herbage plants. *Netherlands Journal of Agricultural Science* 13 (2): 212–221.
12. Egbe, O. M. 2010. Effects of plant density of intercropped soybean with tall sorghum on competitive ability of soybean and economic yield at Otobi, Benue State, Nigeria. *Journal of Cereals and Oilseeds* 1(1): 1 – 10.
13. Ekram, M. A., A. N. Sharaan and A. M. EL-Sherif. 2010. Effect of intercropping patterns on yield and its components of barley, lupin or 1. Chickpea grown in newly reclaimed soil. *Egyptian Journal of Applied Science* 25(9): 437-452.
14. Fujiyoshi, P. T, S. R. Gliessman and J. H. Langenheim. 2007. Factors in the suppression of weeds by squash interplanted in corn. *Weed Biology and Management* 7:105–114.
15. Hulet, H. and P. Gosseye. 2000. Effect of intercropping cowpea on dry – matter and grain yield of millet in the semi-arid zone of Mali. Avalabe online at: <http://www.fao.org>.
16. Jana, P. K., B. K. Mandal, O. Prakash and D. Chakraborty. 1995. Growth, water-use and yield of Indian mustard (*Brassica juncea*), gram (*Cicer arietinum*) and lentil (*Lens culinaris*) grown as sole crops and intercrops with 3 moisture regimes. *Indian Journal of Agricultural Science* 65: 387-397.
17. Lamei Harvani, J. 2012. Technical and economical evaluation of mixed cropping grass pea with barley and triticale under dryland conditions in Zanjan Province. *Journal of Crop Production and Processing* 2(4):93-102. (In Farsi)
18. Li, L., J. Sun, F. Zhang, X. Li, S. Yang and Z. Rengel. 2001. Wheat/maize or wheat/soybean strip intercropping. Yield advantage and interspecific interactions on nutrients. *Field Crops Research* 71: 123-137.
19. Liebman, M. and A. S. Davis. 2000. Integration of soil, crop and weed management in Lowinput farming systems. *Weed Research* 40: 27-47.
20. Mazaheri, D. 1998. Intercropping. Tehran University Publications, Tehran. (In Farsi).
21. McGilchrist, C. A. 1965. Analysis of competition experiments. *Biometrics* 21: 975–985.
22. Muoneke, C. O., M. A. O. Ogwuche and B. A. Kalu. 2007. Effect of maize planting density on the performance of maize/soybean intercropping system in a guinea savanna agro ecosystem. *African Journal of Agricultural Research* 2: 667-677.
23. Nachigera, G. M., J. F. Ledent and X. Draye. 2008. Shoot and root competition in potato/maize intercropping: effects on growth and yield. *Environmental and Experimental Botany* 64:180-188.
24. Nakhzari Moghaddam, A., M. R. chaeichi, D. Mazaheri, H. Rahimian Mashhadi, N. Majnoon Hoseini and A. A. Noorinia. 2009. The effects of corn (*Zea mays*) and green (*Vigna radiata*) in intercropping on yield, LER and some quality characteristics of forage. *Iranian Journal of Field Crop Science* 40 (4): 151–159. (In Farsi)
25. Omidbaigi, R. 2000. Production and Processing of Medicinal Plants. Astan Quds Razavi Publishing. Mashhad. (In

Farsi)

26. Oseni, T. O. 2010. Evaluation of sorghum-cowpea intercrop productivity in savanna agro-ecology using competition indices. *Journal of Agricultural Science* 2(3):229-234.
27. Pirzad, A. R., A. Javanshir, H. Aleyari, M. Mogadam and M. R. Shakiba. 2002. Competition in intercropping and sole cropping of maize and soybean with reciprocal yield approach. *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources* 9:85-100. (In Farsi)
28. Pypers, M. P., D. Mugendi, J. Kungu, J. Mugwe, R. Merckx and B. Vanlauwe. 2010. A staggered maize-legume intercrop arrangement robustly increases crop yields and economic returns in the highlands of central Kenya. *Field Crops Research* 115: 132-139.
29. Risch, S. J. and M. K. Hansen. 1982. Plant growth, flowering phenologies, and yields of corn, beans and squash grown in pure stands and mixtures in Costa Rica. *Journal of Applied Ecology* 19 (3): 901-916.
30. Rostami, L., F. Mandani, S. Khoramdel, A. Kochaki and M. Nasiri Mahalati. 2009. Effect of various corn and bean intercropping densities on crop yield and weed populations. *Iranian Journal of Weed Science* 1(2):37-51.(In Farsi).
31. Takim, F. O. 2012. Advantages of maize-cowpea intercropping over sole cropping through competition indices. *Journal of Agriculture and Biodiversity Research* 1(4): 53-59.
32. Willey, R. W. and D. S. O. Osiru. 1972. Studies on mixtures of maize and beans (*Phaseolus vulgaris* L.) with special reference to plant population. *Journal of Agricultural Science* 79: 519–529.
33. Willey, R. W. and M. R. Rao. 1980. A competitive ratio for quantifying competition between intercrops. *Experimental Agriculture* 16: 117–125.